

си въчния животъ. Търсите ли мощното, великото, красивото, доброто, въ Бога ще го намърите.

Днесъ хората не виждатъ Бога, не Го разбираятъ и познаватъ, защото въ съзнанието имъ се е натрупала органическа или полу-органическа материя, която прѣчи на тѣхното сълънце да изгрѣе. Облачитѣ въ човѣшкото съзнание трѣбва да се разпрѣснатъ, да проникне свѣтлина въ него, да виждатъ нѣщата ясно. Богъ не е нито на сълънцето, нито на звездите. Той е извѣнъ времето и пространството, извѣнъ този свѣтъ. Докато живѣте въ времето и пространството, нѣщата постоянно се измѣнятъ. Щомъ излѣзете отъ този свѣтъ, нѣщата само се осмислятъ. Поне за моментъ всѣки човѣкъ е могълъ да влѣзе въ свѣта вънъ отъ времето и пространството, да изпита неговата красота. Тя не е външна красота, вследствие на което не се подава на описание. Запримѣръ, вънъ е студено, бурно време, вжтре — сѫщо студъ, мракъ, лишения, но вие се чувствувате разположенъ, доволенъ и щастливъ. — Защо? — Влѣзли сте въ свѣта, който е вънъ отъ времето и пространството. Този свѣтъ нѣма никакво отношение къмъ физическия. Ние наричаме този свѣтъ „свѣтъ на чистата мисъль“, или непроявънъ свѣтъ. Физическиятъ свѣтъ пъкъ представя проявения свѣтъ. За да мине отъ проявения въ непроявения свѣтъ, човѣкъ трѣбва да бѫде смѣлъ, безъ никакъвъ страхъ.